

متن پرسش

سلام استاد گرامی: استاد خدای مهربان توفیق حفظ قرآن به بنده عطا کرده و در حال حفظ هستم. از طرفی می‌خواهم خودسازی و ترک گناه داشته باشم. از طرفی وصلت من با خانواده ایست که اختلاف زیادی دارند و همین امر باعث غیبت و تهمت در بینشان می‌شود. من به همسرم بارها اعلام کرده ام که نمی‌خواهم حرفی از کسی زده بشه ولی متأسفانه به مدت رعایت می‌کنند و دوباره غیبت‌ها ادامه می‌یابد و اگر حالی و توسلی داشته باشم از بین می‌رود. توصیه به اصلاح روابط و نیکی می‌کنم ولی چه کنم که شعله این آتش که از زبانها ناشی می‌شود من را هم درون خودش می‌کشد. چه کنم؟ مردی که بسیار ناراحت است از حرف‌هایی که به ناحق به ایشان نسبت داده اند و دنبال درد دل (غیبت هم می‌شود) است کم محلی بکنم؟ حرفش را قطع کنم؟ همیشه میگم خدا قاضی است و مسئولیت حرف‌ها به گردن کسی است که خودش حرف زده ولی نمی‌دانم تنها چاره اش مرگ است که غیبت نشنوم؟ چه کنم؟ وظیفه من همسر در مقابل ایشان چیست؟ از ابد و تاثیر گناهان و دست خالیان هم می‌گویم ولی چه فایده؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عنایت داشته باشید استماع غیبت و گوش سپردن به غیبت حرام است ولی اگر غیبت شخصی به گوش‌مان خورد، یا نمی‌خواستیم در صحبتی که با افراد داریم غیبتی صورت بگیرد، ولی از طرف مقابل آن غیبت پیش آمد؛ مهم آن است که ما آن را دنبال نکنیم، نه آن‌که از ترس وقوع غیبت رابطه‌های این‌چنینی را فرو گذاریم. موفق باشید